

СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАБІЛЬНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

БІЛЕЦЬКА Ірина¹, ЯБЛОНЬ Володимир²

¹Івано-Франківський навчально-науковий інститут менеджменту Західноукраїнського національного університету

<https://orcid.org/0000-0002-6906-7161>

e-mail: luc_im@ukr.net

²Івано-Франківський навчально-науковий інститут менеджменту Західноукраїнського національного університету

<https://orcid.org/0009-0008-7202-426X>

e-mail: luc_im@ukr.net

У статті обґрунтовано важливість впровадження стратегічного управління на підприємствах з огляду на необхідність постійно вирішувати низку ключових завдань у забезпеченні стабільного розвитку. Наголошено на необхідності впровадження принципів аналізування, ініціювання, проектування та інших, дотримання яких передбачає перехід системи управління підприємства від поточного і оперативного регулювання до стратегічного, включно з розробленням планів, прогнозів чи інших стратегічних документів. Визначено ключові елементи стратегічного управління забезпеченням стабільного розвитку підприємства – аналізування зовнішнього середовища, аналізування внутрішніх можливостей, стратегічне проектування конкурентних позицій, аналізування впливу чинників на стратегічний розвиток, постійне оновлення системи стратегічного управління. Доведено, що стратегічне управління є ключовим інструментом забезпечення стабільного розвитку підприємства, оскільки дозволяє визначити довгострокові цілі та засоби для адаптації до змінюваного бізнес-середовища, ефективно використовувати свої ресурси та досягти конкурентних переваг. Обґрунтовано, що в умовах постійних змін у зовнішньому середовищі, стратегічне управління допомагає забезпечити стабільність і зростання навіть у складних та непередбачуваних умовах.

Ключові слова: стратегічне управління, стабільний розвиток, підприємство, стратегія, забезпечення, аналізування.

<https://doi.org/10.31891/mdes/2025-15-4>

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ У ЗАГАЛЬНОМУ ВИГЛЯДІ ТА ЇЇ ЗВ'ЯЗОК ІЗ ВАЖЛИВИМИ НАУКОВИМИ ЧИ ПРАКТИЧНИМИ ЗАВДАННЯМИ

Успішність реалізації стратегії підприємства значною мірою залежить від рівня його підготовленості до змін. Підприємство має володіти не тільки чітким розумінням своїх стратегічних цілей, але й необхідними ресурсами, структурою та організаційною культурою, щоб адаптуватися до нових умов. Все це включається в систему стратегічного управління, вектори якої мають враховувати готовність співробітників, ефективність операційного менеджменту, ресурсні можливості, а також здатність швидко реагувати на зміни в ринку чи технологіях.

Величина змін визначається тим, як підприємство готове до впровадження нововведень, наскільки спроможна змінити свої процеси, систему управління або навіть корпоративну культуру в залежності від обраної стратегії. Важливою складовою є також здатність оцінювати потенційні ризики та можливості, які виникатимуть на шляху реалізації стратегії, та адаптувати плани відповідно до змінюваних обставин. Водночас стратегічні зміни не повинні здійснюватися спонтанно, оскільки без належного аналізу та підготовки вони можуть призвести до серйозних ризиків і невдач.

Більше того, підприємство повинно бути постійно активним у пошуку нових стратегічних можливостей, враховуючи як внутрішні (ресурси, організаційна культура, технології), так і зовнішні (ринкові тенденції, зміни в законодавстві, конкурентне середовище) чинники. Тільки за такого підходу можна гарантувати, що стратегічні зміни призведуть до бажаних результатів і допоможуть підприємству адаптуватися до змінних умов бізнес-середовища та стабільно з високим рівнем ефективності функціонувати і розвиватися.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Дослідження показують, що стратегічне управління дозволяє підприємствам адаптуватися до змін зовнішнього середовища, посилювати конкурентні позиції на ринку та вчасно реагувати на виклики. Зокрема, багато авторів акцентують увагу на необхідності інтеграції інновацій у стратегію підприємства, адже в такому напрямів розглядаються процеси впровадження нових технологій, модернізації виробництва та підвищення ефективності. Останнім часом особлива увага приділяється інтеграції принципів сталого розвитку у стратегічне управління, що включає врахування екологічних, соціальних та економічних аспектів. Відповідні напрями досліджень є предметом публікацій таких науковців, як Р. Білик [1], З. Варналій [1], Т. Васильців [1; 2, с. 52-57], Т. Городня [2, с. 52-57], Т. Гринько [3, с. 51-53], В. Єдинак [5, с. 159-164], С. Кириченко [9, с. 15-19], Р. Лупак [1; 2, с. 52-57], Л. Ляхович [4, с. 139-143], М. Маслак [6, с. 131-134], О. Маслак [6, с. 131-134],

С. Мельник [8, с. 283-291], Д. Новиков [7, с. 201-208], І. Перерва [5, с. 159-164], Д. Райко [6, с. 131-134], А. Ружицький [9, с. 15-19], С. Сазонова [7, с. 201-208], С. Салоїд [9, с. 15-19], І. Токмакова [8, с. 283-291], Р. Тульчинський [9, с. 15-19], Д. Шатохін [8, с. 283-291], Я. Яковенко [10, с. 75-81] та інших.

ВИДЛЕННЯ НЕВИРІШЕНИХ РАНІШЕ ЧАСТИН ЗАГАЛЬНОЇ ПРОБЛЕМИ, КОТРИМ ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ СТАТТЯ

Система стратегічного управління повинна бути гнучкою та здатною адаптуватися до змін зовнішнього середовища. Виходячи з того, що бізнес-середовище постійно змінюється, система стратегічного управління має включати механізми для швидкого реагування на нові виклики та можливості, але водночас не втрачати свої цілісності й послідовності. Важливо, щоб для забезпечення стабільного розвитку менеджмент підприємства має орієнтуватися на розроблення інструментарію згідно конкретних умов, враховуючи галузеві особливості, стратегічні цілі, ресурси та конкурентне середовище. Однозначно, не існує універсальної стратегії, і кожне підприємство має створювати свою власну модель змін для забезпечення стабільного розвитку. Таким чином, система стратегічних управління має бути динамічною, інтегрованою і спрямованою на забезпечення стабільного і сталого розвитку підприємства в умовах постійно змінюваного ринку.

ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ

Метою статті є обґрунтування теоретико-методичних та науково-прикладних засад стратегічного управління як інструмента забезпечення стабільного розвитку підприємства.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ

Стратегічне управління справді базується на вивченні взаємодії між підприємством та його середовищем. Саме така взаємодія є основою для формулювання стратегії, оскільки підприємство повинно адаптуватися до зовнішніх змін і одночасно враховувати свої внутрішні можливості та обмеження. Система «середовище – підприємство» допомагає зрозуміти, як фактори зовнішнього середовища (економічні, технологічні, соціальні, політичні та інші) впливають на діяльність підприємства, і як менеджмент підприємства може реагувати на ці фактори для досягнення своїх стратегічних цілей.

Згідно наведених аргументів, на рис. 1 визначено ключові елементи стратегічного управління забезпеченням стабільного розвитку підприємства – аналізування зовнішнього середовища, аналізування внутрішніх можливостей, стратегічне проектування конкурентних позицій, аналізування впливу чинників на стратегічний розвиток, постійне оновлення системи стратегічного управління.

Рис. 1. Ключові елементи стратегічного управління забезпеченням стабільного розвитку підприємства

Так, ключовим елементом стратегічного управління забезпеченням стабільного розвитку підприємства слід розглядати аналізування зовнішнього середовища, що дозволяє виявити, як зовнішні фактори можуть впливати на його діяльність. При цьому основна увага надається аналізуванню (1) ринкових умов (попиту та пропозиції, змін у поведінці споживачів, трендів в галузі, а також зміни у купівельній спроможності та перевагах споживачів), (2) конкуренції (основних конкурентів на ринку, їх сильних та слабких сторін, конкурентних переваг та стратегій), (3) макроекономічних факторів (економічної ситуації в країні та на міжнародному рівні, що включає характеристики інфляції, курсів валют, процентних ставок, рівня безробіття), (4) політичних тенденцій (політичної стабільності, законодавчих ініціатив, реформ та інших політичних факторів, які можуть впливати на підприємницьку діяльність, включаючи податкову політику, адміністративне регулювання і інші регуляторні обмеження), (5) технологічних інновацій (нових технологічних тенденцій, які можуть змінити ринок, а особливо стосовно процесів автоматизації та впровадження нових засобів виробництва і реалізації продукції). Однозначно, ретельний аналіз цих факторів дозволяє менеджменту підприємства краще підготуватися до адаптації до зовнішнього середовища, знайти нові можливості для стабільного розвитку і уникнути потенційних ризиків та загроз.

Стосовно аналізування внутрішніх можливостей підприємства, доречно відмітити його важливість обґрунтування ресурсного забезпечення в контексті досягнення стабільності та стійкості економічного розвитку. Так, оцінювання наявних ресурсів, таких як фінансові, матеріальні, інтелектуально-кадрові та інші ресурси, дає змогу зрозуміти, чи має підприємство достатній капітал для реалізації своїх стратегій, найнято кваліфікований персонал та існує доступ до необхідних матеріалів чи технологій. Тут важливо враховувати той аспект, що стосується технологічної оснащеності підприємства та здатності до впровадження нових технологій і інновацій. Поряд з тим менеджменту підприємства слід посилено проводити аналіз здатності стабільно зростати та розвиватися, що включає вивчення можливостей для масштабування бізнесу, розширення ринку чи виходу на нові сегменти, існуючих стратегічних можливостей і загроз.

З іншого боку, потрібно враховувати й організаційні аспекти стратегічного управління і тут менеджменту підприємства доречно передбачити оцінювання ефективності існуючої організаційної структури, взаємодії між відділами та ролі кожного підрозділу в досягненні стратегічних цілей. Однозначно, визначення можливих слабких місць у бізнес-процесах і взаємодії допомагає оптимізувати внутрішні управлінські процеси на підприємстві та підвищити їх ефективність. У підсумку, завдяки такому аналізу можна виявити сильні та слабкі сторони підприємства і на цій основі приймати обґрунтовані стратегічні рішення щодо розвитку та адаптації до змін зовнішнього середовища.

Виділимо вагоме значення впровадження практики стратегічного проектування конкурентних позицій, адже в контексті такого вектору стратегування, підприємству вдається визначити свою унікальну позицію на ринку та розробити стратегію, яка дасть змогу досягти конкурентних переваг. Що важливо, цей процес базується на результатах аналізування зовнішнього та внутрішнього середовища, і включає кілька ключових етапів: (1) оцінювання конкурентних переваг (визначення факторів, які можуть забезпечити конкурентні переваги (унікальні продукти чи послуги, висока якість, інноваційні технології, ефективне управління чи сильний бренд) та виділятися серед конкурентів), (2) визначення цільового ринку (конкретних сегментів ринку, які мають специфічні потреби, що підприємство може ефективно задовольнити), (3) вибір стратегії конкурентної переваги (залежно від внутрішніх ресурсів і зовнішніх можливостей підприємство може вибрати одну з класичних стратегій – лідерство по витратах (зосередження на зниженні витрат і пропозиція продукції (послуги) за більш низькими цінами, ніж конкуренти), диференціація (пропозиція унікальних продуктів (послуги), які виділяються за якістю, інноваціями чи іншими характеристиками, що підвищують їхню привабливість для споживачів), фокусування (концентрація на вузькому сегменті ринку і спеціалізація на ньому, надаючи продукти (послуги), що найбільше відповідають потребам споживачів)), (4) розроблення унікальної пропозиції вартості (визначення того, як саме підприємство буде пропонувати споживачам цінність, яка відрізняється від конкурентів, а саме через поєднання ціни, якості, обслуговування або інновацій, що робить продукцію (послугу) привабливою для певної цільової групи споживачів), (5) моніторинг і коригування позиціонування (оскільки зовнішнє середовище постійно змінюється, стратегічне позиціонування повинно бути гнучким і здатним адаптуватися до нових умов; постійний моніторинг конкурентної ситуації, змін у потребах споживачів та нових технологічних трендів дозволяє підприємству коригувати своє позиціонування для збереження конкурентних переваг).

Таким чином, стратегічне позиціонування допомагає підприємству не лише зрозуміти, де і як потрібно працювати для досягнення успіху на ринку, але й оптимізувати використання своїх ресурсів для забезпечення стабільного розвитку.

Іншим ключовим фактором у стратегічному управлінні є визначення динаміки змін, адже зовнішнє середовище постійно змінюється, і підприємства повинні бути здатні швидко адаптуватися до нових умов, щоб залишатися конкурентоспроможними. Безперечно, підприємства мають постійно моніторити зміни в макроекономічних умовах, політичній ситуації, технологіях, конкурентному середовищі, поведінці споживачів, що дозволяє вчасно виявляти можливості для стабільного росту та попередження потенційних ризиків і загроз. При цьому стратегія підприємства повинна бути достатньо гнучкою, щоб адаптуватися до змін у зовнішньому середовищі і включати в себе можливість коригувати плани в залежності від нових факторів господарської діяльності.

Крім гнучкості в стратегічних рішеннях, важливим є також рівень організаційної стабільності. Згідно цього, підприємство повинно мати ефективні внутрішні процеси та структуру, які дозволяють швидко вносити зміни та адаптуватися до нових умов. Відповідно проста структура управління, швидка комунікація та здатність до інновацій в організаційних процесах є важливими складовими цієї гнучкості. Поряд з тим відмітимо й вагоме значення створення корпоративної культури, яка заохочує інновації та постійне навчання, і є важливим для адаптації до змін. Підприємства, які активно підтримують розвиток ідеї співробітників та навчаються на власних помилках, можуть швидше реагувати на зміни і знаходити нові шляхи для досягнення цілей.

Примітно, що створення планів дій на випадок непередбачених змін у середовищі допомагає підприємствам бути підготовленим до можливих негативних сценаріїв, адже такий підхід дозволяє зберігати стабільність у періоди криз та мінімізувати ризики. З іншого боку, здатність підприємства швидко реагувати на зміни в зовнішньому середовищі є однією з ключових складових його стабільного та довгострокового розвитку. Гнучкість в стратегії та організаційних процесах дозволяє не лише адаптуватися до нових умов, але й використовувати зміни як можливості для зростання і зміцнення конкурентних позицій.

Оскільки бізнес-середовище постійно змінюється, стратегічне управління також повинно бути гнучким і адаптивним. Йдеться про постійне спостереження за змінами у ринкових умовах, економічній ситуації, політичних та технологічних змінах, що дозволяє виявити нові тенденції, потреби споживачів, технологічні інновації або зміни в законодавстві. При цьому оновлення стратегії передбачає періодичне оцінювання того, як нові можливості можуть бути використані для досягнення конкурентних переваг, а також оцінювання нових загроз, таких як зміни в конкурентному середовищі або економічні труднощі.

Відомо, що стратегічне оновлення включає швидке коригування поточних стратегій та планів відповідно до нових умов. Так, підприємство повинно мати достатню гнучкість для того, щоб швидко адаптувати свою діяльність у разі потреби – це може бути зміна маркетингових стратегій, переналаштування виробничих процесів чи впровадження нових технологій.

Процес оновлення стратегії також потребує постійного збору та аналізування зворотного зв'язку від споживачів, співробітників, партнерів та інших зацікавлених сторін, що дає можливість виявити не лише слабкі місця у стратегії, а й надавати інформацію для її поліпшення, а також забезпечує виявлення нових можливостей для росту. Тут потрібно врахувати, що оновлення стратегії вимагає також уваги до інновацій, як в технологічній, так і в організаційній сфері. У підсумку постійне впровадження нових технологій, методів роботи, бізнес-моделей або організаційних структур дозволяє підприємствам залишатися конкурентоспроможними, підвищувати ефективність та створювати нові варіанти для розвитку.

Більше того, налагодження постійного оновлення стратегії передбачає, що стратегічне планування не є одноразовим процесом, а повинно бути гнучким та інтегрованим у загальну діяльність підприємства. Відтак, стратегічні плани регулярно переглядаються та коригуються, щоб підприємство могло залишатися ефективним в умовах мінливого середовища.

Загалом регулярне оновлення стратегічного управління, стратегій та методів управління має високу цінність для підприємства із позиції підтримки ефективності у довгостроковій перспективі та включає в себе розвиток організаційної структури, удосконалення процесів управління та інновації в корпоративній культурі. Постійне оновлення стратегії передбачає, що стратегічне планування не є одноразовим процесом, а повинно бути гнучким та інтегрованим у загальну діяльність підприємства.

ВИСНОВКИ З ДАНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ І ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ РОЗВІДОК У ДАНОМУ НАПРЯМІ

В умовах постійних змін у ринковому середовищі, економічної нестабільності, а також високої конкуренції стратегічне управління допомагає підприємствам зберігати стійкість і забезпечувати їх довгострокове зростання. Поряд з тим, стратегічне управління вимагає постійної взаємодії між підприємство та його середовищем, що дозволяє бути готовим до змін і ефективно реалізовувати стратегію в умовах постійних змін та високої непередбачуваності. Відповідно, до ключових елементів стратегічного управління забезпеченням стабільного розвитку підприємства доречно віднести аналізування зовнішнього середовища, аналізування внутрішніх можливостей, стратегічне проєктування конкурентних позицій, аналізування впливу чинників на стратегічний розвиток, постійне оновлення системи стратегічного управління. Всі ці елементи є взаємопов'язаними і взаємодіють, при цьому, дозволяють менеджменту не тільки ефективно реагувати на зовнішні зміни, але й використовувати свої внутрішні ресурси для досягнення стратегічних цілей, підвищення конкурентоспроможності та забезпечення сталого розвитку в умовах змінюваного ринку.

Враховання макроекономічних трендів, конкурентної ситуації, а також законодавчих змін допомагає підприємству залишатися конкурентоспроможним. Натомість розуміння сильних і слабких сторін дозволяє менеджменту підприємства визначити, які з них можуть стати основою для досягнення стратегічних цілей. Все це підтверджує, що аналізування того, як зовнішні та внутрішні фактори можуть впливати на стабільний та довгостроковий розвиток підприємства, й дозволяє менеджменту вчасно реагувати на зміни у внутрішньому та зовнішньому середовищі, коригувати свої стратегії і забезпечувати необхідний рівень зростання, враховуючи ризики та невизначеність.

Перспективи подальших досліджень доцільно зосередити на розробленні нових стратегічних підходів для забезпечення стабільного розвитку підприємства з урахуванням виявлення чинників, що призводять до появи нових ризиків і загроз та посилення їхнього впливу.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Варналій З. С., Васильців Т. Г., Лупак Р. Л., Білик Р. Р. Бізнес-планування підприємницької діяльності : навч. посіб. Чернівці : Технодрук, 2020. 264 с.
2. Васильців Т. Г., Городня Т. А., Лупак Р. Л. Економічні аспекти диверсифікації підприємства з використанням інноваційних інвестицій. Інтелект XXI. 2017. Вип. 1. С. 52-57.
3. Гринько Т. Стратегія як інструмент антикризового управління на підприємстві. Економіст. 2013. № 8. С. 51-53.
4. Ляхович Л. Стратегічна поведінка компаній в умовах війни та повоєнного відновлення. Економічний простір. 2022. № 180. С. 139-143.
5. Перерва І., Єдинак В. Стратегічне управління підприємством як основний інструмент в руках сучасного керівника. Innovation and Sustainability. 2022. № 3. С. 159-164.
6. Райко Д., Маслак О., Маслак М. Стратегія стійкого розвитку: проблеми та шляхи вирішення. Вісник Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут» (економічні науки). 2021. № 3. С. 131-134.
7. Сазонова С., Новиков Д. Контролінг стратегічного управління на підприємствах в умовах цифрової економіки. Таврійський науковий вісник. Серія: Економіка. 2023. № 15. С. 201-208.
8. Токмакова І. В., Шатохін Д. А., Мельник С. В. Стратегічне управління розвитком підприємств в умовах цифровізації економіки. Вісник економіки транспорту і промисловості. 2018. № 64. С. 283-291.
9. Тульчинський Р. В., Кириченко С. О., Ружицький А. В., Салоїд С. В. Стратегічні аспекти формування системи антикризового управління підприємством. Інвестиції: практика та досвід. 2021. № 9. С. 15-19.
10. Яковенко Я. Ю. Концепція управління стійким розвитком підприємств. Науковий вісник Херсонського державного університету. Економічні науки. 2019. № 36. С. 75-81.
11. Vasyltsiv T.G., Lupak R.L., Rudkovskiy O.V. Directions and means of stimulating social responsibility of entrepreneurship in Ukraine. 2019. Economy and state. № 5. P. 4-8.
12. Vasyltsiv T.H. Ekonomichna bezpeka pidpriemnytstva Ukrainy: stratehiia ta mekhanizmy zmitsnennia. 2008. Lviv: Aral 384.

REFERENCES:

1. Vasylytsiv, T. G., Horodnia, T. A., Lupak, R. L. (2017). Economic aspects of enterprise diversification using innovative investments. *Intelligence XXI. Iss.1.* P. 52-57.
2. Varnaliy, Z. S., Vasylytsiv, T. G., Lupak, R. L., Bilyk, R. R. (2020). Business planning of entrepreneurial activity. Chernivtsi: Technoprint. 264 p.
3. Hryenko, T. (2013). Strategy as a tool of anti-crisis management at the enterprise. *Economist.* no. 8. P. 51-53.
4. Lyakhovich, L. (2022). Strategic behavior of companies in the conditions of war and post-war recovery. *Economic space.* no. 180. P. 139-143.
5. Pererva, I., Yedinak, V. (2022). Strategic enterprise management as the main tool in the hands of a modern manager. *Innovation and Sustainability.* no. 3. P. 159-164.
6. Raiko, D., Maslak, O., Maslak, M. (2021). Sustainable development strategy: problems and solutions. *Bulletin of the National Technical University «Kharkiv Polytechnic Institute» (economic sciences).* no. 3. P. 131-134.
7. Sazonova, S., Novikov, D. (2023). Controlling strategic management at enterprises in the conditions of the digital economy. *Taurian Scientific Bulletin. Series: Economy.* no. 15. P. 201-208.
8. Tokmakova, I. V., Shatokhin, D. A., Melnyk, S. V. (2018). Strategic management of the development of enterprises in the conditions of digitalization of the economy. *Herald of the economy of transport and industry.* no. 64. P. 283-291.
9. Tulchynskiy, R. V., Kyrychenko, S. O., Ruzhytskyi, A. V., Saloid, S. V. (2021). Strategic aspects of the formation of the anti-crisis management system of the enterprise. *Investments: practice and experience.* no. 9. P. 15-19.
10. Yakovenko, Ya. Yu. (2019). The concept of management of sustainable development of enterprises. *Scientific Bulletin of Kherson State University. Economic sciences.* no. 36. P. 75-81.
11. Vasylytsiv, T.G., Lupak, R.L., Rudkovskiy, O.V. (2019). Directions and means of stimulating social responsibility of entrepreneurship in Ukraine. *Economy and state.* no. 5. pp. 4-8.
12. Vasylytsiv, T.H. (2008). *Ekonomichna bezpeka pidpriemnytstva Ukrainy: stratehiia ta mekhanizmy zmitsnennia.* Lviv: Aral 384.

STRATEGIC MANAGEMENT AS A TOOL FOR ENSURING THE STABLE DEVELOPMENT OF THE ENTERPRISE

BILETSKA Iryna, IABLON Volodymyr
Ivano-Frankivsk Education and Research Institute of Management of WUNU

The article substantiates the importance of implementing strategic management at enterprises in view of the need to constantly solve a number of key tasks in ensuring stable development. It is emphasized the need to implement the principles of analysis, initiation, design and others, the observance of which involves the transition of the enterprise management system from current and operational regulation to strategic, including the development of plans, forecasts or other strategic documents. The key elements of strategic management to ensure the stable development of the enterprise are defined - analysis of the external environment, analysis of internal opportunities, strategic planning of competitive positions, analysis of the influence of factors on strategic development, constant updating of the strategic management system. It has been proven that strategic management is a key tool for ensuring the stable development of an enterprise, as it allows you to determine long-term goals and means for adapting to a changing business environment, effectively use your resources and achieve competitive advantages. It is substantiated that in the conditions of constant changes in the external environment, strategic management helps to ensure stability and growth even in difficult and unpredictable conditions. Clearly, there is no universal strategy, and each enterprise must create its own model of change to ensure sustainable development. Thus, the system of strategic management should be dynamic, integrated and aimed at ensuring the stable and sustainable development of the enterprise in the conditions of a constantly changing market. It is important that in order to ensure stable development, the management of the enterprise should focus on the development of tools in accordance with specific conditions, taking into account the specifics of the industry, strategic goals, resources and the competitive environment.

Key words: strategic management, sustainable development, enterprise, strategy, provision, analysis.